

Списание ЕПОХИ
Издание на Историческия факултет на
ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“
Journal EPOCHI [EPOCHS]
Edition of the Department of History of
“St. Cyril and St. Methodius” University of Veliko Tarnovo

Том / Volume XXXI (2023).
Книжка / Issue 1

DOI: 10.54664/VLWG8678

Петко Ст. ПЕТКОВ* / Petko St. PETKOV

КАПИТАЛЕН ТРУД ЗА ГРАНИЦИТЕ НА БЪЛГАРИЯ

Отзив за: Драгомир Йорданов. *Границите на България 1870–1886 г. Историческо формиране и развитие*. В. Търново, Фабер, 2018, 718 стр. (Научен редактор: проф. д-р Петко Ст. Петков) ISBN:978-619-00-0782-1

A CAPITAL BOOK ON THE BORDERS OF BULGARIA

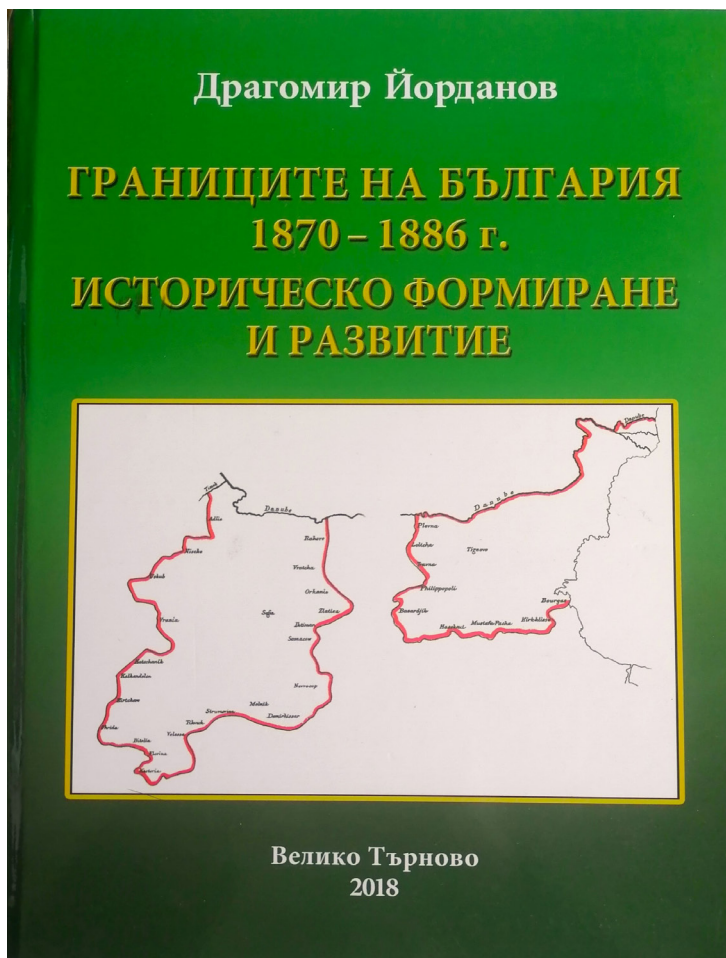
A Review of: Dragomir Yordanov. *The Borders of Bulgaria 1870–1886. Historical Formation and Development*. Veliko Tarnovo: Faber, 2018, 718 pp. (Ed. by Prof. Petko St. Petkov, PhD). ISBN: 978-619-00-0782-1

Д-р Драгомир Йорданов започна изследователската си работа като редовен докторант в Историческия факултет на ВТУ „Св. Кирил и Методий“ по темата „Границите на България 1870–1912“. Огромният обем извори и литература и неимоверно нарасналият текст наложиха ограничаване на горната граница до 1886 г. В резултат от няколкогодишните му проучвания дисертацията беше готова в края на 2016 г. и успешно защитена пред авторитетно жури на 20 януари 2017 г. Като научен ръководител бях свидетел на усилията, които Др. Йорданов полагаше, и съпреживях вълненията му по време на продължителната изследователска работа и съставяне на текста. Той се доказва като изключително мотивиран, целенасочен и най-важното професионално компетентен млад учен. Неговата първа научна монография вече получи висока оценка от професионалните гилдии на историци и географи, както и от широката читателска аудитория, за която е предназначена. Ето какви бяха първите оценки за труда на членовете на научното жури.

Проф. дин Людмил Спасов (Пловдивски университет „Св. Паисий Хилендарски“): „Като замисъл, изпълнение и постигнат краен резултат представената дисертация надхвърля критериите за присъждане на образователната и научна степен „доктор“. Темата е сполучливо подбрана. Трудът впечатлява с прецизната си структура, разнородна изворова база и отлично подготвени таблици и географски карти... Богато документирана, написана вещо, с ясно открити приноси, тя заслужава да бъде високо оценена“.

Проф. дин Велико Лечев (ВТУ „Св. Кирил и Методий“): „За първи път в българската историография е разработен и насочен за защита дисертационен труд, разглеждащ в цялост

* **Петко Ст. Петков** – доктор, професор, преподавател в катедра „Нова и най-нова история на България“, Исторически факултет на Великотърновски университет „Св. св. Кирил и Методий“; България; @p.petkov@ts.uni-vt.bg

българските държавни граници през периода 1870–1886 г. ... Безспорен принос на разработката са приложенията към нея 34 карти, доказващи сериозните познания на докторанта в областта на историческата география“.

Проф. д-р Веселин К. Янчев (Софийски университет „Св. Климент Охридски“): „Освен с обема си, работата впечатлява с няколко неща. На първо място с избора на тема. Въпросът за българските политически граници до момента не е детайлно изследван в българската историография, а той има ключова роля за реконструкцията, интерпретацията и осмислянето на новата ни история. На второ място – това е големият, но точно подбран хронологически обхват, включващ както протодържавните, така и държавните граници на българските земи в края на възрожденската епоха и в първите години след Освобождението до 1886 г. На трето място е солидната документална и историографска база, върху която е изгра-

дено изследването. Използвани са около 300 различни източника, български и чужди, сред които архивни документи и материали, над 170 книги и статии, над 60 сборници с документи, над 40 карти и атласи. На четвърто място – подходът на дисертанта, който се характеризира със задълбоченост, детайлност и стремеж проблемите да бъдат представени в генезис и еволюция, а не само в крайното им измерение“.

Доц. д-р Марко Златев (Национален военен университет „Васил Левски“): „Искам да подчертая, че трудът като цяло, по значимост на разглежданите проблеми, по обем и най-вече по постигнатите научни резултати излиза извън рамките (в положителна страна) на необходимото за придобиване на образователната и научна степен „доктор“. Специално следва да се отбележат няколко важни момента. Дисертантът не само разглежда подробно всички досегашни публикации по проблемите на българските граници, но посочва неточностите и грешките в тях, които не са малко, и в продължение на десетилетия са създавали погрешна представа за тях. Определено, в нашата научна практика не е често явление дисертант за придобиване на ОНС „доктор“ така задълбочено, точно, аргументирано и с най-големи подробности да разкрие многото грешки на предишните изследователи. Дори нещо повече, чрез своето изследване той ги отстранява.

Много важно постижение на труда са изработените от автора карти и приложения, които се отличават с голяма подробност и точност. Определена заслуга за това има придобитата от него квалификация по география и владенето на съвременните информационни технологии.

Специално бих желал да отбележа, че постигнатите от него резултати имат изключително значение за изследванията по военна история и военна география. Те ще спомогнат за възстановяване на много военноисторически събития по самите граници и в самата пригранична полоса, поради което категорично препоръчвам отпечатването на този уникален научен труд“.

Проф. д-р Петко Ст. Петков (ВТУ „Св. Кирил и Методий“): „Самият предмет на научното изследване – формирането и развитието на българските граници през един продължителен период от време – е принос от гледище състоянието на досегашните научни проучвания. При това, дисертационният труд на Драгомир Йорданов може да послужи като модел при написването на подобни изследвания за следващите етапи от развитието на границите на България. Затова и моята основна препоръка към автора е той да бъде публикуван. По този начин на академичната аудитория ще бъде предоставено интересно четиво, предлагащо аргументирани изводи и заключения на широка изворова и литературна основа, а новата серия от учебници и учебни помагала за училищата и университетите ще могат да се отърсят от редица грешки и неточности при картовото представяне на българските граници. Не е излишно да се изтъкне, че дисертационният труд на Драгомир Йорданов като междудисциплинен ще е от полза на учени и любители и от други научни направления: географски, политологически, военни... През последните няколко години съм работил като научен ръководител с няколко докторанти. Това, с което колегата Драгомир Йорданов се отличава, е високата степен на самоорганизация и академична дисциплина, професионалната прецизност и стремежът му към съвършенство в една област – научните изследвания, където няма най-висок връх. Верен на тази си мотивация, той дори включи в работата си „бъдещите задачи“, които произтичат от ред особености на личната изворова база и възможността да се открият още важни документи и карти по темата. За мен беше истинско удоволствие да работя с толкова сериозно мотивиран, знаещ и търсещ изследовател. Неслучайно той е автор и на картата на Българската екзархия за целия период от 1870 до 1912 г., която е много важно приложение към монографията ми „Българската православна църква и държавната власт в Княжество/Царство България 1878–1912 г.“ (В. Търново, Фабер, 2012), както и на картите в книгата ми „Нова история на България XVIII–XIX век. Документи. Бележки. Карти“ (В. Търново, Унив. изд. „Св. св. Кирил и Методий“, 2020).

Научната монография на д-р Драгомир Йорданов „Границите на България 1870–1886 г. Историческо формиране и развитие“ (В. Търново, Фабер, 2018) е едно сериозно, значимо и приносно изследване за историческото формиране и развитие на българските граници през периода 1870–1886 г. Затова няма да е пресилено, основавайки се на категоричните оценки на колегите ми от научното жури, пред което той беше защитен като докторска дисертация, да заключа, че това е един **капитален труд за границите на България.**